

4.6.1

(עד האידנא) 66b → (משנה א') 65b

ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: במדבר ט, ב	(1)
צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: במדבר כח, ב	(2)
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: במדבר כח, י	(3)
חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: שופטים ה, ז	(4)
עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברוך ושבך שביך בן אבינעם: שופטים ה, יב	(5)
ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושירי המאות הבאים מצבא המלחמה: במדבר לא, יד	(6)
ויאמר אלעזר הפהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה ה' את משה: במדבר לא, כא	(7)
ויאמר אלישע חי ה' צבאות אשר עמדת לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך: מל"ב ג, יד	(8)
ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה': מל"ב ג, טו	(9)
וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב גדוד ויאמר למן זה ירדת... שמ"א יז, כח	(10)
ויקרא ישי אל אבינעב ויעברהו לפני שמואל ויאמר גם קוזה לא בחר ה': שמ"א טז, ח	(11)
ויאמר ה' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב: שמ"א טז, יז	(12)

- I. שבת של stages of offering the פסח that are done even on משנה א'
- Done: שחיטה, זריקה, and burning them
  - Not done: roasting of cleaning innards; not carrying animal in a כרמלית or from beyond תחום; removing עובר מום
    - ד"א disagrees and allow these
- II. משנה א' regarding dispute in ר"י, ר"א and ר"ע presentation of arguments משנה ב'
- ד"א: if שחיטה, which is a מלאכה, is permitted, certainly these שבות are permitted
    - ד"י: rejection from נפש אוכל נפש (we allow slaughtering but not other violations, even if only a שבות)
    - ד"א: on פסח, it is a מצוה (unlike eating on יו"ט, which is "voluntary")
    - ד"ע disproves it – it is only a שבות and done for purpose of מצוה and doesn't trump שבת
      - ד"א: claims, based on that argument, that שבת should trump שבת
      - ד"ע: perhaps שחיטה proves that even הפסח doesn't trump שבת
        - ד"א: if so, the requirement of במועדו (v. 1) is ignored
        - ד"ע: yes, but the other actions (carrying etc.) don't have a set מועד and don't trump שבת
    - ד"ע's rule: any מלאכה that could not be done before שבת trumps שבת
- III. History of שבת trumping פסח (story of הלל and בתירה)
- הלל's proof: מועדו: מועדו (vv. 1-2)
    - Source: for תמיד being brought on שבת (v. 3) (rejected by בתירה)
    - Additional argument: תמיד ק"ו from פסח – כרת involves חייב if not done
  - הלל's lesson: he didn't know how to bring the knife on שבת (relied on בני' knowledge)
    - The people: stuck the knife in the wool of the lamb or between the horns of the goat
      - Challenge: they מעילה
      - Answer (per הלל): they were מקדיש the animal after getting to the עזרה
        - Challenge: ביום טוב – and certainly not on שבת
        - Answer: a קרבן with a set time (for שבת) may be declared on that day
      - Challenge: they violated מחמר (leading an animal)
        - Answer: they did it in an unusual way (שבות);
          - Which is: exactly what הלל didn't know until the people acted
    - Comment: on הלל's "arrogance" and subsequent ignorance
      - Source: דבורה (vv. 4-5)
      - Tangent: anyone who gets angry
        - חכם: if he is a sage, his sagacity is taken from him (משה – vv. 6-7)
        - נביא: if he is a prophet, his prophetic power is taken from him (אלישע – vv. 8-9)
        - גדול: even if it was determined that he achieve greatness, it is taken from him (אליאב: vv. 10-12)